

בבא קמא עו

גנב והקדיש ואחר כך טבח ומכר - משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ד' וה' ; קושי :

- בשלמא אטביחה לא מחייב, דכי קא טבח - דהקדש קא טבח ולא דמריה קא טבח

גנב
↓
הקדיש
↓
טבח/מכר = לא בבעלות הבעל הראשון
- אלא אהקדש ליחייב, מה לי מכרו להדיוט מה לי מכרו לשמים!

גנב
↓
הקדיש = מכירה - מה לי מכרו להדיוט מה לי מכרו לשמים!!
↓
טבח/מכר

תירוץ	דחיית התירוץ
הא מני? ר' שמעון היא, דאמר: קדשים שחייב באחריותן ברשותיה דמריה קיימי אלא הכא במאי עסקינן - בקדשים קלים, ואלביא דר' יוסי הגלילי, דאמר: קדשים קלים ממון בעלים הוא, וברשותיה קיימי.	הא מדסיפא ר' שמעון, הוי רישא לאו ר' שמעון! אבל קדשי קדשים מאי? משלם תשלומי ד' וחמשה, אדתני רישא: גנב וטבח ואח"כ הקדיש - משלם תשלומי ד' וה' , ליפלוג וליתני בדידה: "במה דברים אמורים - בקדשים קלים, אבל בקדשי קדשים - משלם תשלומי ארבעה וחמשה!"
אלא לעולם לא שנה קדשי קדשים ולא שנה קדשים קלים, ודקשיא לך: מה לי מכרו להדיוט מה לי מכרו לשמים! • מכרו להדיוט - מעיקרא תורא דראובן והשתא תורא דשמעון, • מכרו לשמים - מעיקרא תורא דראובן והשתא תורא דראובן.	

רבי שמעון אומר קדשים שחייב באחריותם - משלם תשלומי ד' וה' , שאין חייב באחריותם - פטור. קושי : נהי דסבר ר"ש מה לי מכרו להדיוט מה לי מכרו לשמים, איפכא מיבעי ליה:

- קדשים שחייב באחריותן - פטור, דאכתי לא נפק מרשותיה (חייב באחריות=ברשותו)
 - קדשים שאינו חייב באחריותן - חייב, דמפקי ליה מרשותיה! (לא חייב=אינו ברשותו)
- תירוץ :** אמרי: ר"ש אמילתא אחריתי קאי, והכי קתני:

הדעה	תנא קמא	רבי שמעון
הגונב אחר הגנב משלם תשלומי ד' וה' , וכן גונב הקדש מבית בעלים - פטור	אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי ד' וה' , וכן גונב הקדש מבית בעלים - פטור	קדשים שחייב באחריותן - פטור ושאינו חייב באחריותן - פטור
הטעם	דלא קרינא ביה דלא קרינא ביה הא' הא' הקדש	דלא קרינא ביה דלא קרינא ביה הא' הא' הקדש

קושי : מכדי שמעינן ליה לר"ש, דאמר: שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה, קדשים נמי שחיטה שאינה ראויה היא!

ר' דימי אמר ר' יוחנן	ר' יוחנן אמר ר' יוחנן	ריש לקיש
בשוחט תמימים מבפנים לשם בעלים. קושי : והרי חזרה קרן לבעלים! תירוץ : אמר רבי יצחק בר אבין: שנשפך הדם	בשוחט תמימים בשוחט תמימים בפנים שלא לשם בעלים	בשוחט בעלי מומין בחוץ
לר' יוחנן שחיטה מתרת! והלא זריקה מתרת!		לריש לקיש שחיטה מתרת! והלא פדייה מתרת!
אישתמיטתיה הא דרבי שמעון: כל העומד לזרוק כזרוק דמי, וכל העומד לפדות כפדוי דמי.		

המקור לתירוץ: כל העומד לזרוק כזרוק דמי, דתניא, רבי שמעון אומר:

יש נותר שהוא מטמא טומאת אוכלין	יש נותר שאינו מטמא טומאת אוכלין
לן לפני זריקה	לן לאחר זריקה

הסבר: וקיימא לן,

- מאי **לפני זריקה**? קודם שנראה לזריקה, דלא הויא שהות ביום למזרקה, דשחטיה סמוך לשקיעת החמה, ואינו מטמא טומאת אוכלין
- **לאחר זריקה**? לאחר שנראה לזריקה; דהויא שהות ביום למזרקה, מטמא טומאת אוכלין, מסקנה: אלמא: כל העומד לזרוק כזרוק דמי.

